

Har de hellige synd?

Av Johan O. Smith

Romerne 7 - Forskjellige artikler av Johan O. Smith som omhandler Rom. 7

januar 1993

Romerne 7 - Forskjellige artikler av Johan O. Smith som omhandler Rom. 7

Har de hellige synd? Skjulte Skatter Mai 1922

Svar til "Korsets seier" av 24. april 1922.

"Korsets Seier" mener nei! Det var før rettferdiggjørelsen man hadde synd; men etter at man er frelst, da har man ikke synd mer - kun er legemet avsvekket fra den tid man hadde synd. Apostelen Joh. 1. brev 1. kapittel mener bladet blir feilaktig fortolket.

Dersom vi sier vi ikke *har* synd, da dårer vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. 1. Joh. 1,8. Legg merke til "*har synd*", dette er nåtid. Det står ikke "*hadde synd*". Dersom det var bare dette skriftsted som omtalte synden i kjødet, da kunne det tas feil av, om man for øvrig er blottet for all åndelig sans; men nå har vi skriftsteder i massevis, som beviser at selv om man er aldri så hellig, så er synden fremdeles i kjødet. Renselsen består ikke deri at vi blir kvitt *synden i kjødet*, men at vi blir kvitt *synden i sinnet*, så vi kan tjene Guds lov med vårt sinn. Rom. 7,25. Den som driver hor, tjener syndens lov med sitt sinn, og deri ligger synden og fordømmelsen. Om synden var forblitt i kjødet og ikke hadde fått influere på sinnet, da var man forblitt uten fordømmelse.

"K. S." spør hvor det blir av synden, når vi vandrer i lyset og Kristi blod renser fra "all synd", hvor meget blir da tilbake? 1. Joh. 1,7. Dette skulle være bevis for at all synd blir uttatt av kjødet.

Legg merke til at det her er tale om å vandre i lyset. Lyset vil felle dom over mangt og meget i vårt liv som vi må rense bort. Dette vil Kristi blod gjøre, om vi vandrer i lyset og er tro mot lyset. Bevissthet om synd vil bli fjernet fra sinnet, men ikke fra kjødet. Om en tid vil det oppgå større lys, og da vil større felter av mitt selvliv bli lyslagt. Også over dette vil Kristi blod rense. På denne måte blir det mening i å gå fra lys til lys, fra kraft til kraft, inntil vi sees for Gud på Sion. Vi blir renset fra all bevissthet om synd.

Etter "K. S."s fortolkning skulle den som vandrer i lyset i dag - bli fri fra all synd i dag. Om han da vandrer i lyset i morgen, så skulle Kristi blod ikke mer kunne rense, fordi all synd ble renset bort i går. Vi forstår hvor sådan lære peker hen. Og dog er den naturligvis sann og bibelsk. Gud være takk at vi selv har bibler - og Ånden som tolk og lærer til rettferdighet.

Men er Kristus i eder, da er vel legemet dødt på grunn av synd, men Ånden er liv på grunn av rettferdighet. Rom. 8,10. Hva vil dette si? Jo at man ikke skal leve etter synden i kjødet, etter lystene i legemet, men la oss ledes og drives av den Hellig Ånd. Salomo lot seg overvelde av lystene i

legemet, og vi har vel alle kjennskap til at det går an - selv om man er åndsdøpt. Eller er det bare svekkelsen i legemet som drar av gårde med en som synder? Mon det ikke er synden selv? Vær ikke bange for å nevne alt med rette navn. Dersom vi sier vi ikke har synd, da dårer vi oss selv; men vi vil ikke at "K. S." skal la seg dåre, derfor skriver vi dette.

Det er ikke legemets frelse som nå pågår, men åndens. Derfor er legemet dødt uten ånd. Jak. 2,26. Gud attrår med nidkjærhet den ånd han lot bo i oss. Jak. 4,5. Hva legemets frelse angår, da forventer vi fra himmelen den Herre Jesus Kristus som Frelser, han som skal forvandle vårt fornedrelses legeme, så det blir likt hans herlighets legeme. Fil. 3,20. Dette vil først finne sted i Kristi gjenkomst.

Men så lenge vi er til huse i legemet, er vi borte fra Herren, fordi synden bor i kjødet; men vandrer vi bort fra legemet, da er vi hjemme hos Herren.

Vi skal akte oss som døde for synden, men levende for Gud. Rom. 6, 11. Dersom synden ikke var i kjødet, da behøvde vi ikke å akte oss som døde for den. La ikke synden herske i eders dødelige legeme, så I lyder dets lyster. Vi kan ikke hindre at synden bor i legemet; men vi kan hindre den i å herske. Synden kan intet gjøre uten mitt samtykke. Her kommer sinnets lov, og her virker korset for hver den som står imot fristelsen.

For jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor intet godt. Derfor, om vi gjør det vi hater, mot vår vilje, da er det ikke mer jeg som gjør det, men synden som bor i meg. Her sier apostelen igjen at synden bor i ham. Nå vil naturligvis "K. S." si at det gjør aldri det som det bør og må hate. Sørgelig dårlig erkjennelse av det lys man burde vandre i. Jo, hver eneste en av oss gjør en masse ting vi med rette bør hate. Den som vandrer i lyset hater det også, derfor renser Kristi blod fra all synd, dvs. bevissthet om synd.

Paulus sier: Jeg ser en annen lov i mine lemmer. Rom. 7,23. Gid "K. S." så denne lov. Jakob så den også; for han spør: Hvorfra kommer all ufreden, og hvorfra kommer all striden iblant eder? Er det ikke av eders lyster, som fører krig i eders lemmer? Jak. 4,1. Eksisterer disse lyster nå ikke mer? Skal det åpenbares enda flere dårskaper før man får opplatte øyne? Skal pinseveennene splittes til atomer før "K. S." får øye på syndens lov i lemmene. Har Åndens dåp og tungemålgaven gått "K. S." så til hode at det er stokk blind for alle de sannheter Ånden veileder til. Vet ikke "K. S.", at Åndens dåp er bare begynnelsen, og at det er Ånden som skal veilede oss til hele sannheten? Joh. 16,13. Man blir da ikke fullt utdannet samme dag man får læreren inn i klasseværelset. Men det ser ut - etter alle disse år - at "K. S." er meget glad i læreren, men nekter bestemt å motta denne lærers undervisning. Men er man da glad i læreren??

Gud sier til Kain at synden ligger på lur ved døren, og at dens attrå var til ham; men at han skulle herske over den. 1. Mos. 4,7.

Mon nå synden har sluttet å ligge på lur ved døren? Eller ligger den på lur utenfor legemet for ved leilighet å trenge inn i det avsvakkede legeme? Antar "K. S." vil ha det sådan. Skulle det være slik, da har visselig det avsvakkede legeme ofte husbesøk; for vi har bestandig funnet denne besværlige gjest tilstede - ikke bare hos oss selv - også hos pinseveennene, ja, hos selve redaktøren av "K. S.",

for han begir seg ofte utenfor sine tilmålte grenser, og gir seg av med å forklare ting han på ingen måte har klarhet i. Dette er bevis nok for at det avsvakkede legeme har husbesøk av synden.

Enhver fristes, når han drages og lokkes av sin egen lyst. Vi behøver ikke å gå utenfor oss selv for å finne det som drager og lokker. Men just denne dragelse og lokkelse er synden bundet i kjødet. Etterkom vi lysten, skjedde det fall - gjørlig synd. Det må gjøres forskjell på å ha synd og å gjøre synd. Det er ingen fordømmelse for å ha synd, men for å gjøre synd.

Bruden sier i Høysangen 1. kapittel: *Sort er jeg, men yndig*, som Kedars telter, som Salomos telttepper. Tenk sort, dog yndig. Ikke som "K. S." sier "avsvakket". Solen hadde brent henne. Er ikke dette til trøst og glede for oss alle: Sort, dog yndig. Dette var bruden selv. Hun bar skatten i lerkar, under et sort dekke.

Salig den mann hvem Herren ikke vil tilregne synd - og i hvis ånd det ikke er svik. Dersom vi er fri for svik i ånden, da vil Gud ikke tilregne oss synd. Men kom ikke og si at vi ikke har synd. Enn ikke himmelen er ren i Guds øyne, den trenger også forlikelse ved Kristi blod.

For sin død, den døde Kristus én gang for synden; men sitt liv, det lever han for Gud. Rom. 6,10.

Virket nå denne død for synden bare i Jesus selv? Apostelen Paulus bar alltid Jesu død med seg i legemet. 2. Kor. 4,10. Men bar han Jesu død med seg i legemet, så var det vel fordi han hadde synd i legemet, etter som Jesus døde sin død for synden. Dette gjorde han for at Jesu liv skulle åpenbares i hans dødelige kjød. "K. S." behøver ikke ombære Jesu død, fordi synden allerede er uttatt. Det er kun tilbake et avsvakket legeme. Det må være kommet lenger enn apostelen Paulus, som stadig ble hengitt i døden. Hvor blir det av den nye og levende vei gjennom forhenget, det er hans kjød, når synden er uttatt? Landet som Israels barn drog inn i var fullt av fiender. Men etter "K. S."s teorier skulle det kun være ramponert og avsvakket fra de dager de bodde der. Men er det bibelsk?

"K. S." benytter til stadighet uttrykket "under blodet". Det høres vakkert ut; men det er dog bare uttrykk som menneskelig visdom lærer. Ånden lærer aldri noe så ubestemt og avslappet. Tenk etter hvem som vil, og I skal finne at det er meningsløst. Man stiller seg da vel ikke under blodet, som under et vannfall? Blodet virker jo i det indre vesen, det er selve Kristi død. Man kan ikke stille seg under dette uten å ha *Jesus for seg*. Den som har *Jesus i seg*, bærer også hans død og dermed hans blod i seg. Den som stiller sig "under noe", han beviser jo derved at han lever. Men vi skal dø, om vi vil leve.

"K. S." henviser til Adam og Eva før fallet som et fullgodt bevis for at det går an å være ren helt igjennom og enda falle i synd.

La oss betrakte det litt nærmere. Gud hadde sagt til mennesket at det fritt kunne ete av alle trær i haven; men av treet til kunnskap om godt og ondt skulle det ikke ete. 1. Mos. 2,16. Så kom slangen og sa: Har Gud virkelig sagt at I ikke skal ete av *noe tre* i haven. 1. Mos. 3,1. Legg merke til at slangen forvirrer Eva ved å si "noe tre". Hertil svarer kvinnen: Vi kan ete av frukten på trærne i haven, men om det tres frukt, som er midt i haven, har Gud sagt: I skulle ikke ete av den og ikke røre ved den, for da skal I dø. Da sa slangen til kvinnen: I skal visselig ikke dø, for Gud vet at på den dag I

eter av det skal eders øyne opplates, og I skal bli likesom Gud og kjenne godt og ondt.

Nå begynte kvinnen å tvile på Gud og å tro på Satan. Synden var allerede plantet i henne før hun tok av frukten på treet. Hun var lik den mann som så på en kvinne for å begjære henne. Synden var allerede fullbyrdet i hjertet. Kvinnen trodde mer på Satan enn på Gud. Dette var vantro, og vantro er synd. Så begynte kvinnen å se på treet, og hun fant at det var godt å ete av at det var en lyst for øynene, og at det var godt å få forstand av. Alt dette skjedde før hun tok av treet og åt av frukten, just fordi synden allerede var plantet i henne. Hvorledes kan da "K. S." si at hun var ren?? Var det ikke synden i hennes legeme som ga henne kraft til å ta av frukten på treet og ete? Jo, visseelig. Satan var gått sin vei da hun tok av treet. Det han hadde plantet i henne var kraft nok til å synde. Hun ble draget og lokket av sin egen lyst, - den som var innplantet av slangen.

"K. S." henviser til 1. Tess. 5,23: Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennom, og gid eders ånd og sjel og legeme må bevares fullkomne og ulastelige ved vår Herre Jesu Kristi komme.

Dette skriftsted skulle atter være bevis for at legemet skulle være uten synd. Vet ikke "K. S.", at det å være helliget ikke er det samme som å være hellig. En vantro mann kan jo være helliget på grunn av sin troende hustru; men er han hellig for det? Nei, han er langt annet enn hellig, han er kanskje en drukkenbolt. Å være helliget helt igjennom, vil altså ikke si det samme som å være hellig helt igjennom; men helt igjennom å stå til disposisjon for det som kan gjøre meg hellig.

Legeme, sjel og ånd skulle bevares fullkomment ulastelige. Dvs. bevares i den tilstand at det ikke var noe å laste på det. Men derfra til hellighet er vel et svært sprang. Når vi til enhver tid fremstiller vårt legeme som et Gud velbehagelig offer, da er vi fullkomne ulastelige; for det er vår åndelige gudsyndyrkelse. Men var legemet uten synd, da kunne det vel ikke være tale om å fremstille det som offer.

De som hører Kristus til, har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer; og vi vet at forbannet er hver den som henger på et tre.

Dersom vi nå henger på et tre (er korsfestet etter kjødet) og er forbannet, hvordan kan man så være forbannet uten å ha synd? Det avsvakkede legeme er vel ikke forbannet. Når synden er borte fra det, så skulle det være såre godt; for Gud sa om alt det han hadde skapt at det var såre godt. Men er nå dette kjød såre godt?? Hva erfaring har "K. S." gjort på dette felt?? Men til Satan sa Gud at han skulle være forbannet; han sa det ikke til det avsvakkede legeme. Hvor for øvrig står det i Bibelen om et avsvakket legeme? Dette uttrykk har vel nærmest sine røtter i den menneskelige fantasi.

Tenk om "K. S." ville være enig med oss, så det erkjente synden i kjødet. Hvor meget godt skulle vi da ikke kunne dele sammen; for hans kjød er sannelig mat og hans blod er sannelig drikke. Men nå sier "K. S.", at det ikke har synd, derfor må vi tro Skriften som sier at det bedrar seg selv og sannheten er ikke i det.

"K. S." ønsker ikke å bli holdt for et blad som lærer "*syndefrihet*", og det kan vi godt forstå. Men når nå bladet lærer at man verken *gjør synd* eller har synd, da må vi uvegerlig tro at det lærer "*syndefrihet*", selv om det tror på et avsvakket legeme, som tidligere stod i syndens tjeneste.

